தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு—43.

நம்மாழ்வார் திருத்தாலாட்டு

★

9 OCT 1974

TNSDA
04305

★

— தஞ்சை —
வெற்றிவேல் பிரஸில் அச்சிடப்பட்டது.

விலை] 1951. [ரூ. 1—0—0.

தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு—43.

3713

நம்மாழ்வார் திருத்தாலாட்டு

★

பதிப்பாசிரியர்

பண்டித ஸ்ரீ S. முத்துரத்ன முதலியார் அவர்கள்,

தமிழ்ப் பண்டிதர், சரஸ்வதி மஹால்.

★

தஞ்சாவூர் சரஸ்வதிமஹால் நிர்வாகக் கமிட்டியாருக்காக

கவுரவ காரியதரிசி

ஸ்ரீ S. கோபாலன் B. A., B. L., அவர்களால்

வெளியிடப்பெற்றது.

★

— தஞ்சை —

வெற்றிவேல் பிரஸில் அச்சிடப்பட்டது.

விலை] 1951. [ரூ. 1—0—0.

This work has been edited with a valuable introduction by our Tamil Pandit, Sri S. Muthuratna Mudaliar, with the help of Sri N. S. Devanathachariar, Siromani, of our Library, who has specialised in the literature of Vaishnava Sampradayam. Our thanks are due to them for their valuable services.

We are grateful to the Government of Madras for their timely grants that have enabled us to publish this and other valuable manuscripts of our Library.

Saraswati Mahal,
Tanjore,
4—5—1951.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary.

முன்னுரை.

வேதத்தின் முன்செல்க மெய்யுணர்ந் தோர்விரிஞ் சன்முதலோர்
கோதற்ற ஞானக் கொழுந்தின்முன் செல்க குணங்கடந்த
போதக் கடலெங்கள் தென்குரு கூர்ப்புனி தன்கவியோர்
பாதத்தின் முன்செல்லு மேதோல்லை மூலப் பரஞ்சுடரே.

*தாலாட்டு.

இவ் வெளியீட்டில் "நம்மாழ்வார் திருத்தாலாட்டு" என்னும் அரிய நூல் அடங்கியுளது.

நம் தமிழ் நாட்டினர் யாவருக்கும் தினசரி வாழ்க்கையில் சாதாரணமாகப் பழக்கத்தில் இருந்துவரும் 'நாட்டுப் பாடல்' களில் இத்தாலாட்டுப் பாடல்களும் ஒருவகையாகும்.[1] இது வீட்டுப் பழக்கத்தின் மூலமாகவே தொன்றுதொட்டு வளர்ந்துவரும் ஓர் அழியாக் கலையாகும்.

"தாலாட்டு' என்னும் இச்சொல் [2]'தாலு + ஆட்டு' என்று பிரிக்கப்பெற்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. (தாலு— அண்ணம்). வடமொழியில் 'தோலா' என்னும் சொல் ஒன்று உளது. "ஊஞ்சல்" என்பது அதன் பொருள். அதுவே 'தாலா' என்று மாறி வந்திருத்தல் கூடும். அதை 'ஆட்டு' என்னும் சொல்லுடன் சேர்த்துத் 'தாலாட்டு' என்று வழங்கி வருகின்றனர், என்று பொருள் கூறினும் ஆம்.

---

*அஞ்சனவண்ணனே யாய்ச்சி தாலாட்டிய செஞ்சொல்.
(திவ். பெரியாழ். 1-3-10.)
'தாலாட்டு நலம்பல பாராட்டினர்' (பெரிய புரா. திருஞா. 44.)

1. பிள்ளைத்தமிழின் ஒரு பகுதி என்றும் கூறுவர்.
2. சென்னை சர்வகலாசாலை அகராதி.

இது குழந்தைகளை உறங்குவிப்பதற்காகப் பாடப்படுவ தாதலின் குழந்தைகளைப் பார்த்துச் சொல்லப்படும் வார்த்தை களாகவே அமைக்கப்படுவது தொன்றுதொட்டு வழக்கமாக வுள்ளது.

எதையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாகவே செய்வதென் பது நம் நாட்டுக் கலாசாரமாகையால், இத்தாலாட்டுப் பாடல் களில் பெரும்பாலானவை எம்பெருமானைப்பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளன.

இராமன், கிருஷ்ணன் முதலிய அவதாரங்களில் எம் பெருமானுக்குத் திருத்தாயாராய்த் தோன்றி, அவர்களைப் பாலூட்டி வளர்க்கும் பாக்கியம் வாய்க்கப்பெற்ற—கோசலை, யசோதை முதலியோர் வாய் மொழியாகவே, கவிகளும் பக் தர்களும் தாலாட்டுப் பாடல்களை இயற்றுவதும்—அவை களையே தாய்மார்கள் உபயோகிப்பதும், நம் நாட்டு வழக்கம்.

தமிழ் மொழிக்கே பெருமைதரும் 4000 திவ்யப்ரபந்தத் திலும் தேவாரம் திருவாசகத்திலும் இத்தாலாட்டு ஓர் பகுதி யாக அமைந்துள்ளது. அவற்றிலிருந்து இரண்டொரு பாடல் கள் இங்கு தரப்படுகின்றன:—

கலித்தாழிசை.

மாணிக்கங் கட்டி வயிர மிடை கட்டி
ஆணிப்பொன் னூற்செய்த வண்ணச் சிறுதோட்டில்
பேணி யுனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்
மாணிக்குறளனே!, தாலேலோ வையமளந்தானே! தாலேலோ.

(பெரியாழ்.-திரு.-முதல்பத்து-4 திருவா.-1 பா.)

தாவு கொச்சகக் கலிப்பா.

மன்னுபுகழ்க் கௌசலைதன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே!
தென்னிலங்கைக் கோன்முடிகள் சிந்துவித்தாய்! செம்பொன்சேர்
கன்னிநன்மா மதிள்புடைசூழ் கணபுரத்தென் கருமணியே!
என்னுடைய வின்னமுதே இராகவனே! தாலேலோ.

(முதலாயிரம் பெருமாள் திருமொழி 8 திருவா. 1.)

மேற்கூறிய இரண்டு தாலாட்டுப் பாட்டுக்களும் முறையே பெரியாழ்வாரால் கண்ணபிரானைப்பற்றியும் — குலசேகராழ்வாரால் ஸ்ரீ ராமபிரானைப்பற்றியும் பாடப்பெற்ற தாலாட்டுப் பதிகங்களின் முதற்பாட்டுக்களாகும்.

இவைகளைப்போன்ற கேட்போர் மனதை வசிகரிக்கும் சக்திவாய்ந்த அநேகம் தாலாட்டுப் பாடல்கள் நம் நாட்டில் தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகின்றன. நாளிதுவரையில் நம் நாட்டுப் பெண்மணிகளால் காப்பாற்றப்பட்டும் வருகின்றன. அநேகம் தாலாட்டுப் பாடல்கள் கவனிக்கப்படாமல் மறைந்தும் வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் ஆங்காங்கு சென்று, தேடிச் சேர்த்துப் புத்தகமாய் அச்சிட்டு நாடெங்கும் பிரசாரஞ் செய்து காப்பாற்ற வேண்டியதாகிய கடமை நம் நாட்டுத் தமிழ் அன்பர்களை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கிறது.

தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலயத்துள் பொன்னேபோற் பாதுகாக்கப் பெற்றுவரும் ஓலைச்சுவடிகளில் தாலாட்டுப் பிரபந்தங்கள் இரண்டு உண்டு.

அவைகளில் ஒன்று 'இராமாயணத் தாலாட்டு' என்பது. இராமாயணக் கதையைச் சுருக்கி 24 கண்ணிகளில் கூறுவது. மற்றொன்று 'நம்மாழ்வார் திருத்தாலாட்டு' என்னும் இவ் வெளியீடாகும்.

இந்நூல்நிலயத்துள் இந்த நூலின் பிரதி ஒன்று உள்ளது. *இதில் 350 கண்ணிகள் உள்ளன. அச்சுவடியில் உள்ள ஏடுகள் சில செல்லரித்தும், தூப்புக்கள் முறிந்து முள்ளன. சில கண்ணிகளில் ஓரடிமட்டு மிருக்கிறது. காப்புச் செய்யுளில்லை. ஒப்பிட்டுப் பார்த்தற்கு வேறு பிரதிகள் கிடைக்காமையால் இருந்த பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு பிழைகளை நீக்கி இருந்தவாறு அச்சிடலாயிற்று. ஆதலின், வழுக்கள் உளவேல் அறிஞர்கள் பொறுத்தருள்வாராக.

---

* சுவடி எண் 233.

நூலாசிரியர்.

மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்றவராய் சர்வலோக ஷேமார்த்தமாய் எம்பெருமானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவரான நம்மாழ்வாருடைய புண்ணிய சரிதத்தைத் தாலாட்டுப் பாடல் வடிவத்தில் சொற்சுவை—பொருட்சுவை மிக்கதோர் நூலாக இயற்றி நமக்குத் தந்தருளிய இந்நூலாசிரியர் இன்னாரென்பது விளங்கவில்லை. இவருடைய ஊர், குலம் முதலியன ஒன்றும் இந்நூலில் யாண்டும் விளக்கப்படவில்லை. திவ்யப் பிரபந்தத்திலும் அதன் அரிய வியாக்கியானங்களாகிய 'ஈடு' முதலியவற்றிலும் பெரிதும் ஆராய்ச்சியும், ஆழ்ந்த அநுபவமும் வாய்ந்தவர் என்பது நூலின்போக்கால் விளங்குகின்றது.

நூலாசிரியரின் காலம்.

வைணவ சமயாசாரியர்களுள் முக்கியமானவர்களான, ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளையும் எம்பெருமானாரையும் (இராமாநுஜர்) இவர் இந்நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். ஆழ்வார்கள் எல்லோரையும் சுட்டியுள்ளார். ஆதலின், மேற்கூறியவர்களுக்குப் பிற்காலத்தவர் இவர் என்பது புலனாகின்றது. 'திருவாய்மொழி' வியாக்கியானங்களின் கருத்தை இவர் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார். அதனால், இராமாநுஜருக்குப் பிற்காலத்தவராகிய 'பெரியவாச்சான் பிள்ளை' — நம்பிள்ளை முதலானோர்க்கும் பிற்பட்டவரா யிருத்தல்வேண்டும். அவர்கட்குப் பின்வந்த வைணவாசாரியர்களுள் மிகச்சிறந்து விளங்கிய ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனையோ, அவரது நூல்களையோ இவர் யாண்டும் குறிப்பிடாமையால் அவருக்கு முற்பட்டவர் என்று யூகித்தல் சாத்தியம். ஆதலால் இவருடைய காலம் பதின்மூன்றாவது நூற்றாண்டு எனக்கொள்ளல் தகும்.

ஆழ்வார்திருநகரியின் சிறப்பு.

"பூழியர்கோன் தென்னாடு முத்துடைத்து" என்று ஔவைப் பிராட்டியாரால் புகழ்ந்து கூறப்பெற்ற பாண்டிநாடு, தொன்று

தொட்டுத் தமிழ் வளர்த்த புண்ணிய நாடாகும். பொருநை யாற்றின் தெளிநீர்ப் பெருக்கால் உடலும், மனமும் நிர்மல மாய்த் திகழும் பாக்கியம் பெற்றவர் இந்நாட்டில் வாழும் மாந்தராவர்.

இவ்வாற்றின் கரையில் 'வழுதி நாடு' என்று பிரசித்த மான ஒரு பகுதியில் 'திருக்குருகை' என்பதோர் நகரம் உளது. வேதந் தமிழ் செய்த மாறன் நித்தியவாசஞ் செய் யுஞ் சிறப்பினால் இந்நகர்க்கு 'ஆழ்வார் திருநகரி' என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. இத்தலத்திற்குக் குருகூர், குருகை எனப் பலவேறு பெயர்களும் வழங்காநிற்கும். இந்நகர், ஞானப்பிரானாகிய வராகப்பெருமான் ஆலயமும், ஆதிநாதப் பிரான் சந்நிதியும், செந்தமிழ் தேன்றரு ஆன்ற தமிழ் மறை கள் ஆயிரம் தந்தருளிய பிரபந்நஜன சந்தான கூடஸ்தராகிய சடகோபர் சந்நிதியும், தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்வது.

நூலின் சிறப்பு.

பெரியாழ்வார்—குலசேகராழ்வார் முதலானோர் தங்கள் இஷ்ட தெய்வமாகிய எம்பெருமானைக் குழந்தையாகவும், தங்களை யசோதை, கோசலை முதலிய தாய்மார்களாகவும் பாவித்துத் தாலாட்டுப் பாட்டுக்கள் பாடினர். அங்ஙனமே இந்நூலாசிரியரும் நம்மாழ்வாரிடம் சிறந்த பக்தி பூண்டவ ராவார். அதனால் நம்மாழ்வாரின் சரித்திரத்தைத் தாலாட்டுக் கண்ணிகளில் எளிய நடையில் இனிய இசையில் அமைத்துப் பாடியுள்ளார். இத்தாலாட்டு பெரும்பான்மையாகப் பெரி யாழ்வாரின் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடல்களைத் தழுவியதாகக் காணப்படுகிறது.

இவர் பன்னூற்களையும் நன்முகக் கற்றுணர்ந்தவர், செந் தமிழ்க் கவிகள் இயற்றுவதில் பேராற்றல் படைத்தவர். இவர் எம்பெருமான் விஷயத்தில் எவ்விதமான கவிகளும் இயற்றியுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. எம்பெருமானையும் புறக்

கணிக்குமாறு நம்மாழ்வாரிடம் இவருக்கிருந்த பக்தியின் மேன்மை;

> "வேறேன்றும் நானறியேன் வேதந் தமிழ்செய்த
> மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் ஏறெங்கள்
> வாழ்வா மென்றேத்தும் மதுரகவியார்"

என்று புகழ்ந்து கூறப்பட்ட ஸ்ரீ *மதுரகவியாழ்வாருடைய பக்திக்கு ஒப்பிடத்தக்கது.

இந்நூல் தாலாட்டுக் கண்ணிகளாக வமைந்துள்ளது. ஆயினும் ஏனைய தாலாட்டுப் பாடல்கள்போல் குழந்தையைப் பார்த்துத் தாயார் சொல்லும் மொழியாக வமைக்கப்பெற வில்லை. நம்மாழ்வாருடைய சரித்திரத்தைக் கதா (narrative) ரூபமாக ஒருவர் சொல்லுகிற முறையில் அமைந்துள்ளது.

மற்ற நூற்களில் ஆழ்வாரின் தந்தையாகிய காரியார், அவருடைய முன்னோர்கள் வரலாற்றைக் கூறும் முறையில் ஆழ்வார் சரித்திரம் தொடங்கி உரைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்நூலில் ஆழ்வாருடைய திருத்தாயாராகிய உடைய நங்கை யாரின் பிறந்தகமாகிய திருவண்பரிசாரத்தில் அன்னரின் தந்தையாராகிய 'திருவாழ்மார்பன்' என்பவருடைய பெய ருடன் ஆழ்வார் சரிதம் தொடங்குகின்றது.

இந்நூலாசிரியர் நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய (1) திருவிருத்தம், (2) திருவாசிரியம், (3) பெரிய திருவந் தாதி, (4) திருவாய்மொழி ஆகிய நான்கு பிரபந்தங்களையும், மற்றய ஆழ்வார்கள் அருளிய திவ்யப் பிரபந்தங்களையும் சம் ப்ரதாயமான உரைகளுடன் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவராகை யால் மிகவும் பரிபக்குவமடைந்த இவருடைய கவிதையில்

---

* நம்மாழ்வாரின் பெருமைகளை உலகினருக்கு எடுத்துக் காட்டிய வரும், அன்னருடைய நற்குணங்களில் திளைத்து அவருக்கு முக்கிய சீடருமானவர்.